

Διαδικτυακές Συναντήσεις Υποψηφίων Διδασκόντων

zoom-ε

Πρώτος κύκλος: Αρχαία φιλοσοφία

Καθώς η πανδημία συνεχίζεται και μαζί και οι περιορισμοί της στις ανθρώπινες επαφές—στοιχείο απαραίτητο για τη λειτουργία μιας ακαδημαϊκής κοινότητας—, όλο και περισσότεροι ερευνητές καταφεύγουμε στα webinars, που όχι μόνο επιτρέπουν αλλά και διευκολύνουν την επικοινωνία ανθρώπων που βρίσκονται σε διαφορετικά μέρη του κόσμου. Παράλληλα με την πλούσια δράση ήδη καταξιωμένων επιστημόνων εμφανίζονται πρωτοβουλίες διασύνδεσης νεότερων επιστημόνων που θα ήθελαν να συζητήσουν τη δουλειά τους και να ενταχτούν σε μια κοινότητα ανθρώπων που βρίσκονται σε παρόμοιο στάδιο της σταδιοδρομίας τους. Σε αυτό το πλαίσιο εγγράφεται η πρωτοβουλία **zoom-ε**, που παραπέμπει στο πάντρεμα της τεχνολογίας της πλατφόρμας ζουμ με την ανάγκη μας για ζωή και επικοινωνία, και έχει σκοπό να ενισχύσει νέους ερευνητές και ερευνήτριες στο πεδίο της αρχαίας φιλοσοφίας.

Το zoom-ε οργανώνεται από το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών Φιλοσοφίας «Γνώση, Αξίες και Κοινωνία» του Τμήματος Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών (Πανεπιστήμιο Κρήτης) και εντάσσεται στις δράσεις του Εργαστηρίου Φιλοσοφικής Έρευνας και Μετάφρασης.

Η δεύτερη συνάντηση θα πραγματοποιηθεί την **Παρασκευή 26.2.2021** και ώρα **18.00**, με εισηγήτρια την κ. Σεβαστιάνα Σαμάρκου, Υποψήφια Διδάκτορα του Τμήματος ΦΚΣ, και θέμα

«Οι απαρχές της αντιλογικής πρακτικής: Ζήνων και Παρμενίδης»

Περίληψη

Ο Πλάτων αναφέρει τον Ζήωνα ως σοφιστή, και στον *Φαίδρο* τού αποδίδει τη χρήση της πρακτικής της αντιλογικής, απομακρυνόμενος από την αυστηρή κριτική που ασκεί στους αντιλογικούς στον *Φαίδωνα*. Στον *Παρμενίδη* μαθητής και δάσκαλος εξασκούν μια εξαντλητική μέθοδο διερεύνησης, η οποία συστήνεται μεν ως διαλεκτική, φαίνεται ωστόσο πως αντιστοιχεί στη μέθοδο της αντιλογικής. Σύμφωνα επίσης με τις μαρτυρίες του Σέξτου του Εμπειρικού και του Διογένη Λαέρτιου, ο Αριστοτέλης στον χαμένο του διάλογο *Σοφιστή* αναφερόταν στον Ζήωνα ως τον ευρετή της διαλεκτικής.

Αν εστιάσουμε στον δάσκαλο του Ζήωνα, Παρμενίδη, γίνεται σαφές πως η σύνδεσή του με την πρακτική της αντιλογικής είναι πιο περίπλοκη. Λαμβάνοντας υπόψιν τη μαρτυρία του Πλάτωνα, αναζητούμε στοιχεία στο Ποίημα του Παρμενίδη που να αιτιολογούν την εικόνα του στον ομώνυμο διάλογο. Στο δεύτερο μισό του *Παρμενίδη* είναι αυτός που με τον νεαρό συνομιλητή του προβαίνει στη λεπτομερή εξέταση των υποθέσεων που αφορούν το ον-πρόκειται για ένα «κοπιαστικό παιχνίδι», που θα λέγαμε ότι διέπεται από συγκεκριμένους κανόνες: εκεί παρουσιάζεται ο σωστός τρόπος με τον οποίο πρέπει να εξασκείται η αντιλογική, ο οποίος έγκειται στο να εξετάζεται η μια υπόθεση με τις συνέπειές της, αλλά και η αντίθετη με τις ανάλογες συνέπειες. Θα εξετάσουμε τη σχέση αυτής της πρακτικής με την ελεατική παράδοση, όπως αυτή αποτυπώνεται στο Ποίημα του Παρμενίδη, όπου

παρουσιάζονται δύο πιθανές οδοί αναζήτησης, ενώ τα πορίσματα της έρευνας της θεάς προκύπτουν με την εφαρμογή «πολύμαχου ελέγχου».

Στόχος συνεπώς του συγκεκριμένου κεφαλαίου της διατριβής είναι να αναδειχθεί η σχέση του Ζήνωνα και του Παρμενίδη με την πρακτική της αντιλογικής, και να κατανοήσουμε τους λόγους για τους παρουσιάζονται άμεσα ή έμμεσα να εξασκούν την αντιλογική πρακτική.

Η συμμετοχή στις εργασίες της ομάδας είναι ανοιχτή σε όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, προϋποθέτει ωστόσο εγγραφή με στοιχεία των ενδιαφερομένων: παρακαλώ επικοινωνήστε με την Καλλιόπη Παπαμανώλη, μεταδιδακτορική ερευνήτρια του Τμήματος ΦΚΣ: kalliopi.papamanoli@gmail.com